

ଭାରତ: ସରକାର ଓ ମାଓବାଦୀଙ୍କ ଟାଗେଟରେ ସମାଜକର୍ମୀ

ଧମକ, ନିର୍ଯାତନା ଓ ହତ୍ୟା ଅଭିଯାନ ଜୋରଦାର

ଭାରତୀୟ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ଏବଂ ବିଚ୍ଛିନ୍ନତାବାଦୀ ମାଓବାଦୀମାନେ ସମାଜକର୍ମୀମାନଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନଚେତା କାର୍ଯ୍ୟଶୈଳୀ ତଥା ସମାଜକର୍ମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଭାରତର ଦୁର୍ଗମ ଅଞ୍ଚଳରେ ପହଞ୍ଚିବାକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିବା ଭଳି ଏକ ଜନ୍ମନୀୟ ଘଟଣା ହୁଏତ ରାଜକର୍ମ ଓ ନିଜ ପ୍ରକାଶିତ ଏକ ରିପୋର୍ଟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି ।

..... ୨୦ ପୃଷ୍ଠା ବିଶିଷ୍ଟ ଏହି ରିପୋର୍ଟ- ‘ବନ୍ଧୁକ ମୁନରେ ଜୀବନ-ଭାରତବର୍ଷର ମାଓ ସଂଘର୍ଷ ଓ ସମାଜସେବୀଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ’ ଶୀର୍ଷକ ତତ୍କାଳୀନରେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଭାରତର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯଥା ଓଡ଼ିଶା, ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଏବଂ ଛତିଶଗଡ଼ରେ ମାନବିକ ଅଧିକାରର ସବୁ ହନନ ହୋଇଛି, ଯାହାକି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍‌ବେଗର ବିଷୟ । ମାଓ ଉପଦ୍ରୁତ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିକାଶମୂଳକ କାମରେ ଯେଉଁ ସାମାଜିକ କର୍ମୀମାନେ ଜଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଏକ ଭୟାଞ୍ଚକ ପରିବେଶରେ କାମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । କେବଳ ମାଓବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଧମକାଣର ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି; କେବଳ ତାହାନ୍ତୁହେଁ, ସରକାରୀ ନିରାପତ୍ତିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଟାଗେଟ ହେଉଛନ୍ତି ।

ମାଓବାଦୀମାନେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନଭାବେ ଅଭିଯୋଗ କରିଆସୁଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ସାମାଜିକ କର୍ମୀମାନେ ଦୁର୍ଗମ ଆଦିବାସୀ ଅଞ୍ଚଳରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରାୟତଃ ପୋଲିସ ଜନଫର୍ମର (ପୋଲିସକୁ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ) । ଅପରପକ୍ଷରେ ସରକାରୀ ନିରାପତ୍ତିତା (ପୋଲିସ) ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଅଭିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ସାମାଜିକ କର୍ମୀମାନେ ମାଓବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନକାରୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ (ପ୍ରଶାସନ) ସାମାଜିକ କର୍ମୀମାନଙ୍କ ବାକି ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ୱାଧୀନଚେତା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେଡ଼ିସନ୍ (ଦେଶଦ୍ରୋହ ଅପରାଧ) ଆଇନ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ଧମକ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦି ସାମାଜିକକର୍ମୀମାନେ ସରକାରୀ ସାକ୍ଷୀ ହେବାକୁ ମନା କରନ୍ତି, ମାଓବାଦୀଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ ନକରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରଦେବାକୁ ଅନିଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିଚାରିତଭାବେ ଗିରଫ କରାଯାଇ ଅକଥନୀୟ ନିର୍ଯାତନା ଦିଆଯାଇଛି ।

ହୁଏତ ରାଜକର୍ମ ଓ ନିଜ ପ୍ରକାଶ ଉଭୟ ସରକାରୀ କଲର ବା ନିରାପତ୍ତିତା ଏବଂ ମାଓବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପାଦ୍ରୁତ, ଆକ୍ରମଣ ଏବଂ ଗାଳିଫଜିତ ଆଦି କରିବା ଘଟଣାର ତୁରନ୍ତ ଅବସାନ ଲାଗି ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ସୁପାରିଶ କରେ ।

ମାଓବାଦୀ ଓ ସରକାରୀ ନିରାପତ୍ତିତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସାମାଜିକକର୍ମୀଙ୍କୁ ଟାଗେଟ କରିବା ଉପରେ ଏକ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ଯେଉଁ ସାମାଜିକ କର୍ମୀ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିବାସୀଙ୍କ ବିକାଶମୂଳକ ଯୋଜନାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥାନ୍ତି, ବ୍ୟକ୍ତ କରନ୍ତି- ହୁଏତ ରାଜକର୍ମ ଓ ନିଜ ଦକ୍ଷିଣ ଏସିଆ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ରିପୋର୍ଟର ଲେଖକା ମିନାକ୍ଷୀ ଗାଙ୍ଗୁଲି । ଲେଖକା ଗାଙ୍ଗୁଲିଙ୍କ ମତରେ ଦୁର୍ଗମ ଅଞ୍ଚଳରେ ସାମାଜିକ କର୍ମୀମାନେ ଯେଉଁ ନିରାପଦରେ କାମ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ହଇରାଣ ହରକତରେ ନପକାଇ କାମ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବା ସର୍ବାଦୌ ବିଧେୟ ।

ଉଚ୍ଚ ରିପୋର୍ଟଟି ୨୦୧୦ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିବାସୀ, ସାମାଜିକ କର୍ମୀ, ସାମ୍ବାଦିକ, ଆଇନଜୀବୀ ଜତ୍ୟାଦିମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତକାର ନିଆଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ କି ବିଶେଷକରି ଓଡ଼ିଶା, ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଏବଂ ଛତିଶଗଡ଼ରେ ଜୁଲାଇ ୨୦୧୧ ଠାରୁ ଏପ୍ରିଲ ୨୦୧୨ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତୀୟ ନିରାପତ୍ତିତା ଏବଂ ମାଓବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ପ୍ରକାର ନିର୍ଯାତନାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଖୁବ୍ କୃତ୍ରିମ ମାଓବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସାମାଜିକ କର୍ମୀମାନେ ଆକ୍ରମଣର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିବାବେଳେ, ଏହି କର୍ମୀମାନେ ଏକ ଭୟ ଓ ବିପଦାପନ୍ନ ପରିବେଶରେ କାମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି, ଯଦି ସେମାନେ ମାଓବାଦୀଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କରନ୍ତି । ଅପରପକ୍ଷେ ମାଓବାଦୀମାନେ ସରକାରଙ୍କ ଜନଫର୍ମର ସାଜୁଥିବା କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀଗତ୍ୱ ବୋଲି ବିବେଚନା କରି ଅତି ନିଷ୍ଠୁର ଆଚରଣ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ଅତ୍ୟାଚାରର ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସୁଯୋଗିତ ତଥାକଥିତ

ଜନଅଦାଲତରେ ବିଚାର କରି ହେଲେ ତ ଗୁଲିକରି ମାରତ୍ତି , ନତୁବା ମୁଖକାର୍ କରି ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ପ୍ରଣୀତ ଆଇନକୁ ଲାଗୁ କରିଥାନ୍ତି । ସୁତନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଏହି ଜନଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ଆନ୍ତର୍ଜାତିକମାନର ସ୍ଵାଧୀନତା, ନିରପେକ୍ଷତା, ତଥାକଥିତ ବିଚାରପତିମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷତା, ନିରାହମାନଙ୍କ ମାନସିକତାକୁ ବୁଝିବାକୁ ଅକ୍ଷମତା ତଥା ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାର କ୍ଷମତା ନଥିବା ହୃଦ୍‌ବୋଧ ହୁଏ ।

ଉଦାହରଣସ୍ଵରୂପ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୧୧ରେ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡରେ ଜାତୀୟ ନିଶ୍ଚିତ ଗ୍ରାମୀଣ ରୋଜଗାର ଯୋଜନା (ଏନଆରଇଜିଏ)ର ସୁଫଳତା ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚାଇଥିବା ନିୟମାନ୍ ଆନସାରାକୁ ମାଓବାଦୀମାନେ ହତ୍ୟାକରିବା । ପ୍ରଥମେ ମାଓବାଦୀମାନେ ନିୟାମତ୍ତକୁ ଅପହରଣ କରିନେଇଥିଲେ ଏବଂ ପୋଲିସ ପ୍ରଶାସନର ଏକେକ୍ ସାଜିଥିବା, ଲୋକବିରୋଧୀ, ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ରମଣ ଯୋଜନାରେ ସାମିଲ ଥିବା ଏବଂ ପାର୍ଟି (ମାଓଇଷ୍ଟ) କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଚାଲେଞ୍ଜ କରିବା ଆଦି ଘଟଣାରେ ତାଙ୍କୁ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଶା, ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଓ ଛତିଶଗଡ଼ର ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃକ୍ଷ ଅବିଚାରିତଭାବେ ସାମାଜିକ କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବା, ନିର୍ଯାତନା ଦେବା ଏବଂ ଅସଦାଚରଣ କରିବା ହୁଏମାନ ରାଜତ୍ସ ଓ ଶାନ୍ତି କହିଛି । ସେମାନେ (ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃକ୍ଷ) ଅନବରତ ଭାବେ ସାମାଜିକ କର୍ମୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଅଭିଯୋଗ ବାଡ଼ିଥାନ୍ତି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା- ରାଜନୀତିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା, ହତ୍ୟା, ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର, ସେଡ଼ିସନ୍ (ଦେଶଦ୍ରୋହ) ଇତ୍ୟାଦି ଘଟଣାର ଅବତାରଣା କରିଥାନ୍ତି । ୧୯୬୨ମସିହାର ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ରୁଲିଂ (ଘୋଷଣାନାମା) ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଅଭିଯୁକ୍ତର ବକ୍ତବ୍ୟ, ଭାଷଣ ଅଥବା କର୍ମଦ୍ଵାରା ହିଂସା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନଥିବ, ସେଯାଏଁ ତାଙ୍କୁ ରାଜଦ୍ରୋହ ବା ଶାସନବିରୋଧୀ ବିଶ୍ଵାସୀ (ସେଡ଼ିସନ୍) ଆଇନ ଅନୁସାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରି ହେଲେ ସମିଧାନ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ବାକ୍ ସ୍ଵାଧୀନତାର ଅଧିକାର କ୍ଷୁଣ୍ଣ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି । ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟର ଏପରି ନିଷେଧାଦେଶ ସକ୍ପ ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃକ୍ଷ ବାରମ୍ବାର ସମାଜକର୍ମୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସେଡ଼ିସନ୍ (ରାଜଦ୍ରୋହ ଓ ଶାସନବିରୋଧୀ ବିଶ୍ଵାସୀ) ଆଇନର ଅପପ୍ରୟୋଗ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ବିଶେଷକରି ସମାଜକର୍ମୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାଓବାଦୀ ସମର୍ଥକ ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କରି ଆଇନର ଅପପ୍ରୟୋଗ ହେଉଛି ।

ଉଦାହରଣରେ ନିଆଯାଇପାରେ- ରବୀନ୍ଦ୍ରକୁମାର ମାଝୀ, ମଧୁସୂଦନ ବାହା ଏବଂ କାଣ୍ଡେରାମ୍ ହେମ୍ସମ୍ ଆଦି କର୍ମୀମାନେ ଓଡ଼ିଶାର କେନ୍ଦୁଝରସ୍ଥିତ [କେ.ଆଇ.ଆର୍.ଡି.ଡି.ଆର.](#) ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ଗତ ଜୁଲାଇ ୨୦୦୮ମସିହାରେ ପୋଲିସଦ୍ଵାରା ମନମୁଖୀ ଗିରଫ କରିଥିଲେ । ତିନିହେଁକୁ ପୋଲିସ ସେମାନେ ମାଓବାଦୀ ବୋଲି ମିଥ୍ୟାରେ ସ୍ଵୀକାରକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅକଥନୀୟ ଭାବେ ମାଡ଼ ମାରି ଚାଲିଥିଲେ । ମାଝୀଙ୍କୁ ସିଲିଂରେ ଗୋଡ଼ ଲଟକାଇ ତଳମୁହାଁ କରି ଏମିତି ମାଡ଼ ମରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ତାଙ୍କର ଜଂଘ ହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଜାତିସଂଘର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ରାପୋର୍ଟର ଜେମସ୍ ଅନୟ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର ଅଧିକାର, ସେମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ଆଦି ସମ୍ପର୍କରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ପୋଲିସ କଥାରେ ସରକାର ବିଶ୍ଵାସ କରି କହିଥିଲା ଯେ, ପ୍ରୋକ୍ତ ତିନିବ୍ୟକ୍ତି ଶ୍ରୀ ମାଝୀ, ଶ୍ରୀ ବାହା ଓ ଶ୍ରୀ ହେମ୍ସମ୍ ସେମାନେ ମାଓବାଦୀ ବୋଲି ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ପରେ ତିନିହେଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଜେଲରୁ ଖଲାସ ହେଲେ । ପୋଲିସ ଏମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାଓବାଦୀ ବୋଲି ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ବିଫଳ ହେବାବେଳକୁ ଅଣବୈଚାରିକ ବନ୍ଦୀଭାବେ ଅଡ଼େଇବର୍ଷ ଜେଲ କୋଠରୀରେ ବିତାଇ ସାରିଥିଲେ ।

ସେ ଯେ ହୁଅନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି, ଯେଉଁମାନେ ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଥିବେ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡପାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଗାଙ୍ଗୁଲି କହିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ମାଓବାଦୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଥିବାନେଇ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣନଥିବା ସକ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗରେ ଫସାଇ ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରଶାସନ ଓ ପୋଲିସ୍ ଯେଭଳି ଅତ୍ୟାଚାର ଚଳାଇଛନ୍ତି ତାହା ଅକ୍ଷମଣୀୟ । ଏ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀର ପୁନରାବୃତ୍ତି ନହୁଏ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏଥିପାଇଁ ରାଜନୈତିକ ଭାବେ ଆଇନ ଗୃହୀତ କରିବା ଦରକାର ।

ସାମାଜିକ କର୍ମୀ ହିମାଂଶୁ କୁମାର ଛତିଶଗଡ଼ର ବସ୍ତର ଅକ୍ରିର ଆବହମାନ କାଳରୁ ରହିଆସିଥିବା ସଂଖ୍ୟାବହୁଳ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ତୃଣମୂଳ ସ୍ତରରେ ଯେଉଁ ବିକାଶମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ବାଧ୍ୟହୋଇ ସରକାରର ନାକ ପୁରାଇବା ଘଟଣା ପରେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସ୍ଥଗିତ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟହେଲେ । ସ୍ଥାନୀୟ ଅକ୍ରିରେ ସରକାରୀ ଯୋଜନାର ଖାଦ୍ୟ ଓ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିକାଶଜନିତ ପ୍ରକଳ୍ପର ସଫଳ ରୂପାୟନ ପାଇଁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ । ୨୦୦୫ରେ ମାଓବାଦୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛତିଶଗଡ଼ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସାଲଫ୍ଡା ଜୁଡୁମ୍‌ର ହିଂସାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ସରକାର ସମର୍ଥନ କରିବା ପରେ ସାଲଫ୍ଡା ଜୁଡୁମ୍‌ର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର ସମ୍ପର୍କିତ ବିବରଣୀକୁ ସେ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆଣିଥିଲେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଓ ବିରୋଧୀଅଭିଯାନ ସଭାରେ ସେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହାର ପରିଣତିସ୍ଵରୂପ ବସ୍ତର ଜିଲ୍ଲା କର୍ତ୍ତୃକ୍ଷ ମେ ୨୦୦୯ରେ ସଂରକ୍ଷିତ ଜଙ୍ଗଲ ଜମିରେ ହିମାଂଶୁ କୁମାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ବେନିୟମ୍

ଭାବେ ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିବା ଦର୍ଶାଇ ତାହାକୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଅଂକ୍ଷରେ ନିଜକୁ ଅସୁରକ୍ଷିତ ମନେ କରି ଏବଂ ନିଜ କର୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗିରଫର ଧମକ ଇତ୍ୟାଦି ଯୋଗୁଁ ସେ ଛତିଶଗଡ଼ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ ।

ଗାଙ୍ଗୁଲି ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି ଯେ, ମାଓବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବାବେଳକୁ ଉକ୍ତ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ନିମନ୍ତେ ଭାରତ ସରକାର ଏକ ସମାନ୍ତରାଳ ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କରିବା ଉଚିତ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସରକାର ଏପରି ଦୁର୍ଗମ ଓ ଅପହଂଜଳାକାରେ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ରୂପାୟନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟିତ ଥିବାବେଳେ ନିରାପଂରକ୍ଷାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣକୁ ବନ୍ଦ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇପାରି ନାହାନ୍ତି ।

‘ବନ୍ଧୁକ ମୂନରେ ଜୀବନ: ଭାରତବର୍ଷର ମାଓ ସଂଘର୍ଷ ଓ ସମାଜସେବୀଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ’ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଭାବେ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇପାରିବ ।

ଉତ୍ପାଡ଼ନର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟ:

ପୋଲିସ କହେ ଆପଣ ଚାରିଆଡ଼େ ବୁଲୁଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କୁ କାହିଁକି ମାଓବାଦୀ ମାରୁନାହାନ୍ତି ? କିନ୍ତୁ ଘଟଣା ହେଉଛି ମାଓବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋ ଉପରେ ଭୀଷଣ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଛନ୍ତି । ସ୍ଥାନୀୟ ନେତାମାନେ କହନ୍ତି- ‘ମୁଁ ମାଓବାଦୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରୁଛି । ମୁଁ ଯାହା କରୁଛି, ଲୋକଙ୍କ କହିବା କଥା ହେଲା ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରତିରୋଧ ବା ପ୍ରତିବାଦ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।’ ସେମାନେ ଦୁଇ ବନ୍ଧୁକର ଦୋହଲିରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ହେଉଥିବା କହନ୍ତି । ମୋତେ ପୋଲିସ କହିଥିଲା ଯେ, ‘ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ତୁମେ ବେଶି କଥା କହୁଛ । ତୁମକୁ ହତ୍ୟାକାରୀର ଦଫା ଲଗାଇ ଜେଲରେ ପୁରାଇଦେବୁ’ ।

- ନିଜ ନାଁ ଗୋପନ ରଖିବା ଏବଂ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ନଦେବା ସଂକଳିତ ଅଗଷ୍ଟ
୨୦୧୧ରେ ଛତିଶଗଡ଼ର ଜଣେ ମାନବିକ ଅଧିକାର କର୍ମୀଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟ

ସେମାନେ (ପୋଲିସ) ପିଚିକା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ବାରମ୍ବାର ପଚାରୁଥାନ୍ତି ତୁ ଜଣେ ମାଓବାଦୀ କି ? ମୁଁ କହିଲି, ନା । ସେମାନେ କହିଲେ- ତୁ ଯଦି ମାଓବାଦୀ ବୋଲି ବାରମ୍ବାର ମନାକରୁ, ତେତେ ଆହୁରି ପିଚିକା ଶେଷରେ ମୁଁ କହିଲି ‘ହଁ ।’

- ମଧୁସୂଦନ ବାଦ୍ରା, ଜୁଲାଇ ୨୦୧୧, ଓଡ଼ିଶା

ମୋ ସହକର୍ମୀମାନେ ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗ, ଏପରିକି ହତ୍ୟା ଅଭିଯୋଗରେ ମଧ୍ୟ ଗିରଫ ହୋଇଛନ୍ତି । ହିଂସାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ସେହି ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷାଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅରକ୍ଷା ବା ନିରାଶ୍ରୟ କଲାଭଳି ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି, ଯା’ଫଳରେ ମୋ ଅଭିଯାନ ପଛଗୁଞ୍ଜି ହୋଇଗଲା । ଦାନ୍ତେଓଡ଼ାରେ କାମ କରିବା ଫଳରେ ଏହା ଅଧିକ ଉତ୍ପାଡ଼ନ, ଅଧିକ ଆକ୍ରମଣ ଏବଂ ମୁଁ ଯାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଗିରଫଦାରୀ କରାଗଲା । ମୁଁ ଦାନ୍ତେଓଡ଼ା ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲି ।

- ହିମାଂଶୁ ଜୁମାର, ଛତିଶଗଡ଼, ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୧୧